

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica VIII. post octavam pentecosten. Secundum Lucam [= 16,1-9].
Omelia Ieronimi presbyteri de eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41548)

Hominem uestimentum considerare: sed inspi-
 cere figuram fallacie. Apostolos predicant:
 sed apostoli contraria annuntiant. Mar-
 tyres magnificant: sed martyrum perse-
 cutores probant. Apostoli et martyres se-
 non persecutionem fecerunt: sed persecutio-
 nem pertulerunt. Non maledixerunt: sed
 maledicta sustinuerunt. Non blasphemauerunt
 dominum: sed ab blasphematoribus
 interfecti sunt. Ita autem omnia inquisi-
 tima. omnia irreligiosa implere cura-
 runt. Sanctos persecunt: fideles oppri-
 munt: dominum etiam sine uerbis moribus
 blasphemant. Propterea exstructibus
 eorum cognoscetis eos.

Item. **Do. viii.**
post octauam pentecosten.
in illo tempore. Secundum Lucam.

Dixit dominus ihesus discipulis suis parabola
 hanc. **H**omo quidam erat diues
 qui habebat uillicum. et hic dissi-
 matus est apud illum. quasi dis-
 sipasset bona ipsius. Et uocauit
 illum. et ait illi. Quid hoc audio de-
 te. Redde rationem uillicationis
 tue. iam enim non poteris uillicare.

Ait autem uillicus intra se. Quid faci-
 am. quia dominus meus aufert a me uil-
 ligationem. Fodere non ualeo. maledi-
 care erubescio. Scio quod faciam: ut enim
 amotus fuero a uillicatione. reci-
 piant me in domos suas. Conuo-
 cati autem singulis debitoribus domi-

ni dicebat primo. Quantum debes domino
 meo. At ille dixit. Centum eados olei.
 Dixitque illi. Accipe cautionem tuam. et
 sede cito scabe quinquaginta. Deinde
 alio dixit. Tu uero quantum debes. Qui
 ait. Centum choros tritici. Ait illi. De-
 cipe litras tuas. et scabe octoginta.
 Et laudauit dominus uillicum iniquitatis. quia
 prudentem fecisset. quia filius huius seculi
 prudentiores filius lucis in generatione
 sua sunt. Et ego uobis dico. Facite
 uobis amicos de mamona iniqui-
 tatis. ut cum defeceritis recipiant
 uos. in eterna tabernacula. **OMNIBUS**
leronimi presbiteri. de eadem lect.

Approquantibus saluato-
 ri publicanis et pecca-
 toribus ut audirent
 eum. murmurabant pharisaei et scri-
 be dicentes. Quare iste peccatores
 recipit et comedit cum illis. Quod locutus
 est parabola centum ouium. et unius per-
 ditae. quae inuenta pastoris humeris re-
 portata est. et eurus esset proposita. statim
 intulit. Dico uobis quod ita gaudium
 erit in celo super uno peccatore peni-
 tentiam agente. quam super nonaginta no-
 uem iustis. qui non indigent peni-
 tentia. Quia quae parabola decem
 dragmarum unius perditae atque repper-
 tae cum proposita esset. simili eam sine com-
 pleuit. Sic dico uobis. gaudium

regere nobis dñe qd
 ipm cogitandi que rec-
 tificandi agendi. ut q
 ce ee non possumus?
 te uiuere ualeam.

.p.

... coram angelis dei super uno peccatore
 penitentiam agente. Tercia quoque pa-
 ram proposita. hominis habentis
 centum eados tritici. unum eorum
 perditum. et eurus esset proposita.
 Quia quae parabola decem dragmarum
 unius perditae atque repper-
 tae cum proposita esset. simili eam sine
 compleuit. Sic dico uobis. gaudium
 erit in celo super uno peccatore peni-
 tentiam agente. quam super nonaginta
 nouem iustis. qui non indigent peni-
 tentia. Quia quae parabola decem
 dragmarum unius perditae atque repper-
 tae cum proposita esset. simili eam sine
 compleuit. Sic dico uobis. gaudium

erit corā anglis dī sup uno peccatore
penitentia agente. Tercia q̄q; parabo
lam p̄posuit. hominis habentis duos
filios. & diuidentis int̄ eos substan
tia. Cūq; minor facultatib; p̄ditis
egere cepisset. & comedere siliquas
porcorū cibū. reuersus ad pat̄e susce
ptus ē ab eo. Has tres parabolas et̄
phariseos & sēbas locut̄ ē. q̄ nole
bant recipere penitentia peccatorū

De publicanorū salutem. 11.
dicebat & ad discipulos suos.
haud dubiū. q̄n parabolā sic prius
ad scribas & phariseos. qua parabo
la ad elemtia discipulos hortaret̄. &
aliis uerbis diceret. dimittite & di
mittet̄ uobis. Et in oratione d̄mca
liba uoce poscat̄ & dimittite nobis
debita nr̄a. sic & nos dimittim̄ de
bitorib; nr̄is. Que ē ḡ parabola.
ad elemtia discipulos puocantis. Ho
mo q̄cūq; erat diues. qui habebat uil
licū siue dispensatorē. Diues ho
mo q̄ habebat uillicū siue dispen
satorē. d̄s om̄p̄s ē. q̄nihil ditius ē.
Itū dispensator paulus. qui ad pe
des gamaliel sacras lit̄as didicit.
legē dī suscepit dispensandā. Qui
cū cepisset credentes in xp̄o p̄sequi
ugare occidere. & omnē d̄m sui
dissipare substantia. correptus ē
ā d̄no. Saule saule. q̄d me p̄se

queris. Durū ē t̄ contra stimulum
calentare. 111.

Operit paulus in corde suo.
Quid faciā. q̄a q̄ magister fui. & uil
licus cogor ēē discipulis & operarius.
Fodere n̄ ualeo. Om̄a enī mandata
legis q̄ terre incubabant cerno de
structa. & legē & p̄phas usq; ad ioh̄m
ēē finitos. Mendicare erubescio. ut
qui doctor fuerā iudeorū cogar a
gentib; & ad discipulo anania. salutis
& fidei m̄dicare doctrinā. Faciā q̄d
m̄ utile ēē intelligo. ut p̄quā p̄ce
tus fuero de uillicatione. recipi
ant me. & ueni in domos suas. Quod
si q̄sieris q̄re uocet̄ uillicus in q̄ta
tis in lege. que dī ē. iniquus erat
uillicus. q̄ bene q̄dem offerebat s;
n̄ bene diuidebat. credens in pat̄e.
s; filiū p̄sequens. habens d̄m om̄i
potentē. s; sp̄m sc̄m negans. 1111.

Prudentior fuit paulus
ap̄t̄s in t̄ngressionē legis.
filius q̄nda iudei. q̄ in lege uersari
xp̄m. q̄ dī pat̄is lum̄ uerū ē p̄dide
runt. Ambrosius mediolanensis
ep̄c q̄d de hoc loco senserit. in cō
mentariis eius legere pot̄is. Orige
nis & didimi in hac parabola ex
planationē inuenire n̄ potui. &
utruū abolita sit temporū uetustate
an ipsi n̄ sc̄pserint. incertū habeo.

Alii iuxta potē interpretationē hoc
uident qd̄ de iniquo māmona debet
mus amicos facere. n̄ q̄libet paup̄.
s; eos q̄ nos possunt recipere in domos
suas & in eterna tabnacula. ut cū eis
parua p̄buerim recipiam ab eis ma
gna. & dantes aliena n̄ra suscipiam.
ut seminem in benedictione. ut me
tamus benedictionē. Qui enim parce
seminauerit. parce & metet.

I Doñ. x. post oct̄ p̄x̄t̄.

S c̄ d̄ m̄ l̄ v̄ c̄ ā ō 3

N illo t̄. **C**um appropinquaret ih̄c

hierlm̄. uidens ciuitatē fleuit sup̄

illā dicens. Q̄ si cōgnouisset & tu.

Et q̄d̄ em̄ in hac die tua q̄ adpace t̄.

n̄c aut̄ abscondita s̄t ab oculis tuis.

Q̄a uenient dies uite. & circūdabit

te inimici tui uallo. & circūdabit

te & coangustabunt te undiq; &

aditram p̄sternent te. & filios tuos

q̄ uite s̄t. Et n̄ derelinquent uite

lapidē sup̄ lapidē. eō qd̄ n̄ cōgno

ueris tempus uisitacionis tue. Et in

gressus in templū. cepit eicere uen

dentes in illo & em̄tes. dicens illis.

Septim̄ ē. q̄a domus mea domus

orationis ē. Vos aut̄ fecistis illam.

speluncam latronū. Et erat docens

cotidie in templo.

O m̄ f̄ t̄ beati Gregorū pp̄.

De eadem lectione.

QUOD FLITTE

dn̄o ula hierosoli

morū subuersio de

scribit̄. q̄ a uespasi

ano & t̄to roma

nis principib; facta ē. nullus q̄ hy

storiā euerisionis eidem legit igno

rat. Romani enī p̄ncipes denunti

ant̄ cū d̄r. Q̄a uenient dies uite. &

circūdabunt te inimici tui uallo.

& coangustabunt te undiq; & aditram p̄

sternent te. & filios tuos q̄ uite s̄t.

Hoc q̄q; qd̄ additur. & n̄ relinquent

uite lapidē sup̄ lapidē. etiā eidem

ciuitatis t̄n̄ migratio testat̄. q̄a dū

in eo loco c̄strueta ē. ū extra portā

fuerat d̄ni crucifixus. p̄or illa he

rusate ut d̄r. fundit̄ ē euerla. Cū

ex qua culpa euerisionis sue pena fu

erit ulata. subiungit̄. Cō qd̄ n̄ co

gnoueris tempus uisitacionis tue.

Creator quippe omnū p̄ncarnatio

nis sue m̄ysteriū hanc uisitare dig

natus ē. s; ipsa timoris & amoris illi

recondita est. **ii.**

Querendū ē qd̄ sit qd̄ dicit̄.

Uident̄ ciuitatē fleuit

sup̄ illā dicens. q̄a si cōgnouisset & tu.

Fleuit & enī p̄uis redemptor ruina

p̄fidie ciuitatis. quā ipsa s̄ ciuitas

n̄ cōgnoscebat eē uenitū. Cui fleuit

dn̄o recte d̄r. Q̄a si cōgnouisset & tu.

colla.
Dateant aures miseri
cordie tue dn̄e precibus
supplicantiū. iur peten
tib; desiderata concedas.
fac eos que t̄ sunt placi
ta postulare. p̄

Abandul fieri. que n̄ q̄a n̄cēt
m̄mer. c̄ntat. V̄n̄c̄ s̄u d̄r
Cōdem in hac die tua q̄ adpace
n̄c̄. an̄ abscondita s̄t ab oculis tuis
cū carnis s̄c̄ uoluptatib; d̄m̄
m̄m̄ta mala n̄ p̄p̄uerit. in
q̄ adpace a t̄e pot̄ant h̄c
cū ū bona p̄fema adpace h̄c
t̄e manifestat̄ cū s̄u d̄r. N̄c̄
abscondita s̄t ab oculis tuis. S̄c̄
oculis t̄e oculis mala que m̄
tant abscondita n̄ eēt. Ita m̄
de p̄p̄u n̄ fuisse. Cū inq̄ t̄
pena que de romanis s̄c̄ p̄p̄u
ex̄p̄o m̄m̄ebat. aduēta ē.
Quia eueriam hierim
nouim̄. atq; euerisionem
m̄m̄em̄ cōm̄m̄atā. q̄a expul
sionis in templo. atq; iā temp̄
tam s̄c̄m̄. debem̄ ex̄rebus ex̄re
h̄c ueritatis. in quā similitudo
trahere. atq; ex̄rebus edificat̄
erum. n̄c̄ ruina m̄m̄ere. Vide
cū ciuitatē fleuit sup̄ illā dicens
q̄a si cōgnouisset & tu. hoc semel
ex̄p̄o s̄p̄m̄tū ciuitatē ē m̄m̄
m̄. hoc cotidie redemptor n̄c̄
l̄c̄t̄ h̄c agere n̄ cessat. cū q̄
p̄m̄m̄ta adm̄m̄e reḡp̄os p̄
m̄m̄t̄ d̄m̄at. Plangit̄ cū eos
m̄m̄t̄. cū plangant̄. q̄ ū
salom̄ m̄m̄ta letantur cū